

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 20. marts 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 17 til L179 stillet den 10. marts 2021 efter ønske fra Carl Valentin (SF).

Spørgsmål nr. 17

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor lovforslaget lægger op til en minimumsimplementering, hvor man kun gør det, man er forpligtet til, i stedet for at benytte anledningen til at skrue op for de grønne ambitioner? Hvorfor griber regeringen ikke muligheden for at være foregangsland f.eks. ved i overensstemmelse med anbefalingerne fra Danmarks Naturfredningsforening, Rådet for Grøn Omstilling, WWF, Plastic Change og Oceana at fastsætte kvantitative og bindende mål for reduktion og genbrug?”

Svar

Engangsplastikdirektivet regulerer målrettet de produkter, der findes flest af på strande i Europa. Direktivets hovedformål er at mindske mængden af henkastet affald i naturen, og derfor indeholder direktivet også et krav om, at medlemslandene fastsætter nationale mål for forbrugsreduktion for af engangsfødevarebeholdere og drikkebægre af plast, som oftest bruges til take-away. Et bredt politisk flertal har med Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi vedtaget et ambitiøst reduktionsmål for disse produkter på 50 % i 2026. Målet skal i første omgang søges opnået via et forpligtende sektorsamarbejde med restaurationsbranchen, og det arbejde er igangsat. Hvis målet ikke nås af den vej, skal der sættes ind med yderligere regulering, som drøftes i aftalekredsen.

Det er desuden værd at holde sig for øje, at de nye producentansvarsordninger kun gælder for engangsplastprodukter. Der er derfor et indbygget incitament i ordningen til, at producenterne skifter til andre materialer end plast eller skifter til produkter, der kan bruges flere gange. Ved at gøre dette undgår producenterne en regning for omkostninger til indsamling, genanvendelse og oprydning.

Lea Wermelin

/

Janne Birk Nielsen